KILAVUZUMUZ BİLİMSEL SOSYALİZM; SİLAHIMIZ, PARTİMİZDİR.

PARTİ Gazetesi

DEVRİMCİ TEORİ OLMADAN, DEVRİMCİ EYLEM OLMAZ

1 ŞUBAT 1971 / SAYI : 1 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİN YAYIN ORGANIDIR — 50 Kuruş

HÜRRİYETLERİN DÜŞMANI
FAŞİZME HAYIR

Dünya emperyalizminin ve kapitalizminin bir uzantısı olan Türkiye kapitalizmi kendi özü gereği kaçınılmaz bir bunalıma birmiştir. Burjuva iktidarı, ekonomik ve sosyal çözemediği için, ülkeyi yönetmekte acz içine düşmüştür. Öte yandan işçi sınıfımızın güçlenen mücadelesi ve yoksul köylülerin her geçen gün yoğunlaşan eylemleri egemen sınıflar korkutmuştur. Artık işçi ve emekçi tarafından kullanılan demokratik hak ve özgürlükler, burjuva iktidarını ürkütmüştür. İşte onun içindir ki burjuvazi açık teröre dayanan diktatörlüğünü yani faşizmi hazırlamakla meşguldur.

Son politik gelişmeleri doğru bir şekilde değerlendiren Türkiye İşçi Partisi bütün yurt çapında anti-faşist bir kampanya açmıştır. Parti Genel Başkanı tarafından 8 Ocak 1971 de bir basın toplantısı ile başlatılan kampan-

Devamı Sayfa 3'te

GÜNDEM
ÇIKARKEN

TİP 4. Büyük Kongresi ile partimiz yeni bir yükselme döneminin başlangıcına gelmiştir. Bu günkü görevimiz önümüzdeki devrimci aşamanın gereklerini yerine getirerek bu yükselme dönemini gerçekleştirmektir.

Dördüncü Büyük Kongre kararları devrimci hareketin gündemindeki önemli sorunlara açık çözümler getirmektedir. Bu kararları uygulayabildiğimiz ölçüde önümüzdeki devrimci dönemin ihtiyaçları karşılanmış olacaktır. Böylece TİP işçi sınıfının politik öncü örgütü olarak yığınların gücünü en geniş ölçüde devrimci mücadele içinde seferber edebilecektir.

Dördüncü Büyük Kongrenin aldığı üç numaralı kararda, partinin temel niteliği belirlenmekte, TİP'in işçi sınıfının partisi olduğu ve sosyalist mücadeledeki önemi ortaya konmaktadır. Dört numaralı kararda da partinin örgütlenme meselelerine yani somut olarak var oluş biçimine ilişkin temel prensipler; örgütlenme, eylem, eğitim üçlüsünün ayrılmaz bütünlüğü içinde açıklanmaktadır.

Bir örgütün yapısını kaçınılmaz biçimde belirleyen şey, o örgütün yürüteceği eylemin niteliğidir. Buna göre geçtiğimiz dönemin ihtiyaçlarına göre oluşmuş olan örgüt yapısını önümüzdeki dönemin görevlerini yürütebilecek hale getirmek başlıca meselemizdir. Böyle bir örgütün temel nitelikleri demokratik merkeziyetçi bir işleyiş, karar birliği ve bunun disiplinli bir uygulanışı olan eylem birliğidir. Ancak böyle bir işleyiş en doğru eylem biçiminin en yaygın ve etkin bir biçimde yürütülmesini sağlayabilir.

Bu yeni örgüt yapısının oluşumunda PARTİ GAZETESİ önemli bir araç olacaktır. TİP'in bütün Türkiye'deki teşkilatı için çıkarılacak bu gazete ile örgütün bütün birimleri devrimci hareketin tümü hakkında bilgi alabilecek örgüt birimlerinin görüş alanı sosyalist hareketin bütününü kapsayacaktır.

PARTİ GAZETESİ örgüt içi haberleşmeyi sağlayacak ve örgütün fikir bütünlüğünü pekiştirecektir. Böylece önümüzdeki dönemde uygulanacak taktikler bütün örgütte ayni zamanda uygulanabilecektir.

Gazetenin yayını ile parti bünyesinin devrimci duyarlığı artırılacak, olaylar karşısında alınacak tavrı açıklıkla kavranabilecektir. Bu süreç içinde örgütün bütün birimleri eylemin gereklerinden hareketle sosyalist mücadelenin meseleleri ile artan

Devamı Sayfa 3'te

DİSK FAŞİZME KARŞI KAMPANYA AÇIYOR

Disk yürütme kurulu, İstanbul'da, konfederasyona bağlı işçi temsilcilerinin katıldığı bir toplantı düzenlemiştir. 500 kadar işçi temsilcisinin ve sendikacının katıldığı toplantıda, Disk Genel Başkanı Kemal Türkler bir konuşma yapmış ve Disk'in Anayasal hakları savunmak için sonuna kadar mücadeleye hazır olduğünü belirtmiştir. Türkler, ayrıca Faşizme karşı mücadele için İstanbul'da çok geniş bir toplantı düzenleneceğini açıklamıştır.

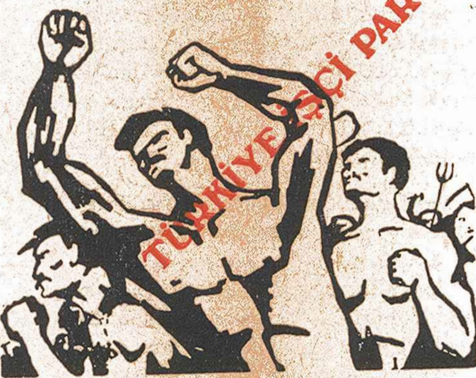
Türkiye'nin tek gerçek işçi sendikaları konfederasyonu olan Disk'in bu tutumu işçi sınıfının faşizme karşı mücadeleyi en etkin ve en tutarlı bir biçimde yürüttüğünü bir kere daha ispatlamıştır. Türkiye işçi sınıfı, onun devrimci sendikaları ve onun siyasî örgütü TİP, Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadeleden geri durmayacak, burjuva iktidarının faşizm tedbirlerinin üstüne bütün gücüyle yürüyecektir.

POLİS SBF YURDUNU HUNHARCA BASTI

Polis bir arama kararına dayanmadan ve üniversite özerkliğini hiçe sayarak yurda girdi. Faşizm artık adamakıllı azgınlaşmaktadır. Anarşiden medet ummaktadır. Tüm ilerici güçler sakin bir inadla karalıklıklarını yitirmeden Türkiye İşçi Partisi saflarında «Faşizme Hayır» da birleşmelidir.

Hakim sınıfların bu aşağılık oyunları karşısında; dağınık ve örgütsüz olmak savaşı başında kaybetmektir. Tüm halkımız ve ilerici devrimci güçler Partimizin açtığı bayrak altında toplanmalıdır. Başkaca yol yoktur. Faşizmi mutlaka yeneceğiz.

Türkiye İşçi Partililerin kampanya boyunca astığı afişlerden biri.

ÖRGÜT HABERLERİ

TİP'İN KURULUŞUNUN 10. YILDÖNÜMÜ

Türkiye'de işçi sınıfının öz örgütü olan Türkiye İşçi Partisinin kuruluşunun onuncu yıl dönümüne yaklaşıyoruz. Son arınmalar ile işçi sınıfının öz örgütü olduğunu bir kez daha ispatlayan partimiz; böylece sosyalist örgütlenme, eğitim ve eylemi gerçekleştirme dönemine girmiştir. Son büyük kongreden beri parti örgütlenme alanında önemli adımlar atmış ve parti içi teorik ve pratik birlik ve beraberlik gerçekleştirilmiştir.

Böylesine umut verici bir döneme rastlayan kuruluş gününü partili kardeşlerimiz, büyük bir inanç ve şevkle kutlamak için hazırlıklara başlamış bulunmaktadırlar. Bütün il ve ilçe teşkilatlarında kutlama günleri tertiplenmeye başlamıştır.

DOĞU BAYAZIT'TA «FAŞİZME HAYIR» MİTİNGİ YAPILDI

Partimizin, gelişen faşizan eğilimlere karşı açtığı «Faşizme Hayır» kampanyası, bütün köy ve kentlerde büyük başarı göstermiştir. Bütün partili kardeşlerimiz kampanyada görev almışlar ve parti tezlerini her yerde duyurmuşlardır. Bu önemli kampanyanın yürütülmesi Doğu Beyazt ilçe teşkilatınca bir Faşizme Hayır Mitingi biçiminde şekillenmiş, Doğu Beyazıt halkı, hakların ve halkların düşmanı faşizmi lânetlemiştir. Bu arada ilçe ve köylerde partimizin kampanya ile ilgili bildirileri dağıtılmış afişleri asılmıştır. Dağıtılan bildirilerden dolayı üç partili kardeşimiz hakkında, «komünizm ve kürtçülük propagandası» yaptıkları gerekçesi ile dava açılmıştır. Faşizan güçler bilmelidirler ki; baskı ve şiddet tedbirleri, bizi yıldırmayacak, devrimci partimizin saflarında kenetlenmeye yol açacak, mücadelemizi güçlendirecektir.

EĞİTİM ÇALIŞMALARI

Partimiz son büyük kongresinde küçük burjuva sapmaları mahkûm edip, Türkiye İşçi Partisi saflarından attıktan sonra; derinlemesine eğitim ve örgütlenme çalışmaları başlamıştır. İşçi sınıfının öz örgütü olan partimiz böylece daha gelişkin bir siyasal parti durumuna gelecektir. Bu amaç-

Devamı Sayfa 3'te

MEBUSLAR ZAMLI MAAŞ ALAMIYOR

Anayasa Mahkemesi Türkiye İşçi Partisinin müracaatını kabul etti

Anayasa Mahkemesi, Türkiye İşçi Partisi'nin 29 Eylül 1970 tarihli müracaatı üzerine 28 Ocak 1970 günü toplanmış ve «Milletvekili ve Senatörlerin Devlet Memurlarının Maaş Artışında Faydalandırılmaları Hakkında Kanun»u, Anayasa'nın 82. maddesine aykırı bularak iptal etmiştir.

Bilindiği gibi, Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulu 12 Eylül 1970 gün ve 15/11 sayılı kararıyla, eski Genel Başkan Şaban Yıldız'ı, Anayasa Mahkemesi'nde dâvâ açmakla görevlendirmişti. Türkiye İşçi Par-

Devamı Sayfa 3'te

BU GAZETE NİÇİN ÇIKIYOR

Behice Boran
Genel Başkan

Dördüncü Büyük Kongremizde defalarca belirtildiği ve Kongrece karara bağlandığı üzere Partimiz, sıkı bir örgütlenme, Parti içi eğitimi gerçekleştirme ve geliştirme, Parti kadrolarının sosyal politik bilincini yükseltme dönemine girmiştir. Bu gazete, Partinin örgütleme, eğitme, bilinçlendirme çalışmalarına yardımcı olmak için çıkıyor.

Bu gazetede Parti haberleri yeralacaktır. Böylece Partinin yerel örgütleri birbirlerinin ve Genel Merkezin çalışmalarını, çeşitli illerde oluşan gelişmeleri ve meydana gelen olayları öğreneceklerdir. Yerel örgütlerde, tek bir örgütün, tek bir bütünün organik parçaları oldukları bilinci güç kazanacak ve öyle hareket etme alışkanlığı gelişecektir.

Bu gazete, yurtta ve dünyada yeralan önemli olayların, gelişmelerin işçi sınıfı ideolojisi açısından, yani Partimiz açısından değerlendirilmesini verecektir. Böylece bütün Parti alt kademelerinin, kadrolarının, üye saflarının ana sorunlar üzerinde aynı görüş açısını benimsemeleri sağlanacaktır. Parti dışındaki kişi ve çevrelerle temas ve ilişkilerde, işçi ve emekçi sınıflar içindeki çalışmalarda bu görüş açıları ve değerlendirmeler çizgisinde hareket etmek, görüş ve eylem birliğini pekleştirmek mümkün olacaktır.

Bu gazete Türkiye İşçi Partililer için çıkıyor. Parti dışı halkoyuna seslenen bir gazete değildir. Öyle bir gazeteyi daha sonra çıkaracağız. Şimdi amacımız Parti içi birliği, dayanışmayı fikir ve eylem türdeşliğini oluşturmaya katkıda bulunmaktır. Hedefimiz gazeteyi bütün partililere okutmaktır; sadece tek tek bireyler olarak değil, il ve ilçe örgütleri olarak, bürolar olarak, çalışma ekipleri olarak okutmaktır. Gazete okunmalı, tartışılmalı, görüşler olgunlaştırılıp geliştirilmelidir.

Bütün bu nedenlerle okurlardan konuları tartışan, görüşleri, eleştirileri belirten; yerel örgütlerden olaylardan haber veren mektuplar bekliyoruz. Gazete ile okurları arasında bir alışverişin, karşılıklı ilişki ve etkilenmelerin gelişmesini istiyoruz.

Devamı Sayfa 3'te

AMASYA İL BAŞKANI ŞERAFETTİN ATALAY'I ÖLDÜRDÜLER

Türkiye İşçi Partisi Amasya Örgütü kurucularından Şerafettin Atalay, hakim sınıfların köpekleri faşistler tarafından şehit edildi. Türkiye İşçi Partisinin 33 yaşındaki genç militanı Partimizin Genel Yönetim Kurulu üyesi Atalay'ı şimdiye kadar baskı ve zulümle sindiremiyen azgın faşistler çareyi onu öldürmekte buldular. Oysa ki Şerafettin'ler bir ölür bin dirilir.

Şerafettin'in kanı yerde kalmıyacak

Arkadaşımız 28 Ocak günü evinin yakınlarında ölü olarak bulunmadan 4 gün önce Amasya valiliğine baş vurarak güvenliliğinin olmadığını, gerekli tedbirlerin alınmasını istemiştir. Daha önce de hakim güçlerin adamları telefonla tehdit edip evini taşlamışlardı. Şerafettin'i, güçlenen Türkiye İşçi Partisine karşı faşist baskıların, giriştiği yıldırma, ürkütme anarşik olayların içine itme tertibi şehit etti. Ne var ki hiç bir tertip, baskı, zulüm sosyalistleri yolundan döndüremez. Türkiye İşçi Partilileri yıldıramaz ve hakim sınıfların oyunlarının aleti yapamaz. Hakim sınıfların zulmü bizim hıncımızı bilemekte, mücadele azmimizi artırmaktadır. Şarefettin'in taşıdığ sosyalizm bayrağı mutlaka zafer burcuna dikilecektir. Bu bayrak binlerce

Devamı Sayfa 3'te

Türk-İş'te Esen Hava

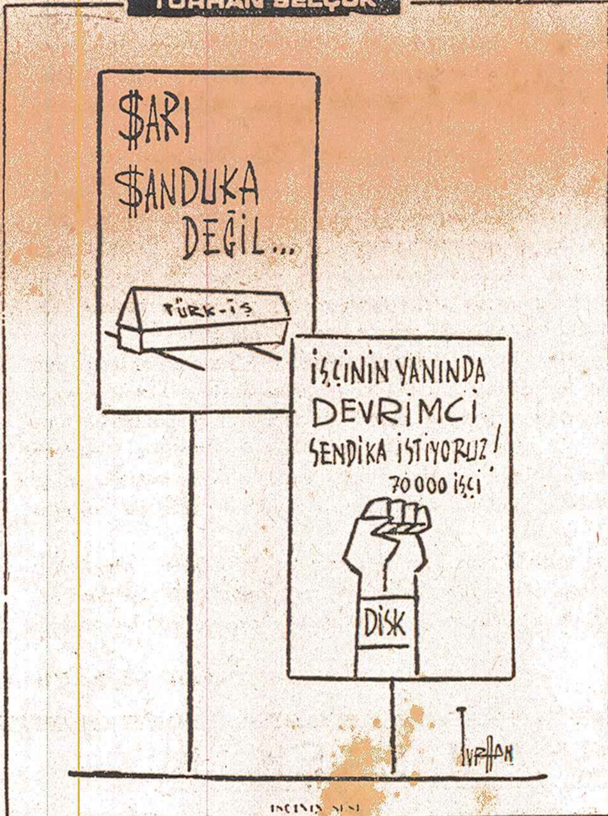
Bu «demokratik sosyalizm» hikayesiyle gerçekte ne yapılmak istenmektedir? Herhalde teklif sahibi sendikacılar, Türk-İş'i CHP doğrultusunda bir politikaya çekmek istemektedirler. Ne var ki şimdilik bunu açıkça beyan etmemektedirler. Akıllarınca, şartları olgunlaştırmağa çalışmaktadırlar. Mesele, özü itibariyle böyle görünmektedir.

Bugün bu bozuk düzeni sürdürenler, sırf kendi pis çıkarları için işçileri politikadan uzak tutmak istemektedirler. Bunlara uyarak ayni hayayı çalan sendikacılar, ya cahildirler, ya da haindirler. Artık, işçiler olarak, bu meselede niçin aklımızın çelinmek istendiğini kavramalıyız. Bu hem kendimize ve hem de halkımıza karşı boynumuzun borcudur.

ÇİZGİLERLE TÜRK-İŞ

TURHAN SELÇUK

Son zamanlarda Türk-İş'te bir hava esmektedir. Basının «dörtler» dediği sendikacılar, nasıl bir hidayete erdilerse, Türk-İş'in ötedenberi sürdürdüğü «partilerüstü politika»ya karşı çıktılar ve bundan böyle Konfederasyonun «demokratik sosyalizm» taraflısı bir politika izlemesini önerdiler.

Ancak, belirli ve kesin bir teklif ileri sürülmediği için meseleyi tam olarak anlamak mümkün olmadı. Hele öneri üzerinde görüşme ve münakaşalar uzadıkça meseleyi anlamak daha da zorlaştı. Anlaşıldığı kadarıyla, önceleri bir parti kurulması fikri ortaya atıldı. Sonra bundan vazgeçildi ve sadece Türk-İş'in siyasal bir yön tutması isteğine dönüldü.

Bu «demokratik sosyalizm» hikayesiyle gerçekte ne yapılmak istenmektedir? Herkalde teklif sahibi sendikacılar, Türk-İş'i CHP doğrultusunda bir politikaya çekmek istemektedirler. Ne var ki, şimdilik bunu açıkça beyan etmemektedirler. Akıllarınca, şartları olgunlaştırmağa çalışmaktadırlar. Mesele, özü itibariyle böyle görünmektedir.

Belirtmek gerkirse, Türk-İş'in içinde yaratılan bu dava, «partilerüstü politika» masalına son vermek bakımından faydalı olmuştur. Ayrıca, bir takım sendikacıların ipliklerini pazara çıkarmak bakımından da faydalı olmuştur.

Ancak, solculuk taslayan öneri sahiplerinin ne olduklarını ve ne yapmak istediklerini de bilmek zorundayız. Bu kişilerin bazılarını çok iyi tanırız. Bunların solculukla uzaktan yakından hiç ilgileri yoktur. Solcu olmaları şöyle dursun, bunlar, gerçekte, solcu düşmanıdırlar. İşi bu türlü ele almak ters görünebilir. «İnsanlar zamanla gelişme gösterebilirler; adamlar, pekala Türk-İş'in hatasına karşı çıkıyorlar; önemli olan budur,» diye düşünülebilir. Evet ama, meselemizde bu durum yoktur. Ve önemle işaret edelim ki, sol adına söz söylemeğe, hareket etmeğe kalkan adamların adamlıklarına iyice bakmak şarttır. İşçiler, öyle, önüne gelenin peşine takılırlarsa, olmayacak sonuçlara sürüklenirler. Dava, işçi sınıfı hareketinde, kendimizi bir masaldan bir masala vurmak değil, tarihin akışı yönüne çevirmektir.

— «DEMOKRATİK SOSYALİM» HİKAYESİ —

Gelelim «demokratik sosyalizm» lâfına. Bu, uydurma bir lâftır. Sosyalizmden kaçan ama sosyalist görünmek isteyenler, hep sosyalizm üzerine uydurdukları lâflara tutunmuşlardır. Açık ve kesin olalım: sosyalizm'e karşı çıkarak solculuk taslamak düpedüz sahtekârlıktır. Sosyalizm, toplumsal ilerleme davasıdır. Toplumsal ilerleme, toplumsal gelişim kanunlarına uyan hareketler içinde sağlanır. Toplumsal gelişim kanunlarına uymayan bir kimse taş çatlasa sosyalist olamaz. Hele esen rüzgâra göre yön değiştiren ve kişisel hesaplarla hareket eden kimseler...

Genel Sekreter
ŞABAN ERİK

TUNÇ'UN TUTUMU

Bilindiği gibi, Türk-İş Genel Sekreteri Tunç Konfederasyonun tutumunda direnmiştir. Bu, normaldir. Yeri gelmişken şu iki hususu tesbit edelim: Bir, Türk-İş, aslında katiyen «partilerüstü politika» izlememektedir. Böyle bir şey fiilen olmaz zaten. Türk-İş, gerçekte, düpedüz hakim sınıfların politikasını izlemektedir. İç ve dış sömürülerin bütün zorları, işçi sınıfını sosyalist açıdan politika dışında tutmaktır. Türk-İş, «partilerüstü politika» yutturmacasıyla, işte bu görevi yerine getirmektedir. İki, Türk-İş yöneticileri, böyle bir politikayı bilerek ve isteyerek yürütmektedirler. Bu görevi, iç ve dış sömürücülerle uyuşarak, özellikle, üzerlerine almışlardır.

— BU DEFA TAKTİK BAŞKA —

Tunç, bu defa meseleden kaçmak için partileri ve politikacıları kötülemektedir. İşçileri politikadan uzak tutmak için partilerin ve politikacıların kötülüklerinden bahsetmek, aşağılık bir demogojidir. Bu partiler ve politikacılar egemen sınıfların mallarıdırlar. Elbette böyle olacaklardır. İşte asıl bunun için işçilerin politikaya girmeleri zorunludur. Kendilerini ve halk'ı bu kötü politikacıların ellerinden kurtarmak için... Bunun aksini önermek, bize, kötülerin kötülüklerini gösterip sonra da kendimizi kötülerin eline teslim etmemizi salık vermektir. Açıktır ki, bunun da akıl ve mantıkla bağdaşır yanı yoktur.

Sonra, ortada işçi sınıfının partisi: Türkiye İşçi Partisi var. Bir sendikacı olarak bu partiye yan çizmek, hele cephe almak için insanın sendikacıdan başka her şey olması gerekir. Ama, belirttiğimiz gibi, mesele o değil. Mesele başka!..

SONUÇ

İşçilerin mücadelesine anlam veren şey politik mücadeledir. Çünkü esas mesele, işçileri zen ve sömüren kapitalist düzeni sosyalist düzene dönüştürmektedir. Bilmeli ve anlamalıyız ki, bütün ezilen sınıf ve tabakaların kurtuluşu sosyalizm'e bağlıdır.

Politika, sınıf mücadelesidir. Politikaya karışmamak demek sınıf mücadelesine karışmamak, ona yan çizmek demektir. Oysa, «insan insanın kurdudur,» diye bir söz vardır. Toplumda kim kimi idare ediyorsa, o onun canına okur. Bugün Türkiyeyi kapitalistler yönetmektedir. Devlet gücü onların elindedir. Bir ülkede devlet

(Sonu Sayfa 3'te)

MONTAJ SANAYİİNDE BUNALIM

10 Ağustos devalüasyonundan beri montaj sanayii, özellikle otomobil montajı sanayii şiddetli bir bunalım dönemine girmiştir. Bu sanayi dalında son aylarda yüzlerce işçi işten çıkarılmıştır ve bu çıkartmaların daha da devam edeceği söylenmektedir.

Montaj sanayiindeki bu bunalımın kökleri, yanlış bir sanayileşme politikasının izlenmeye başlandığı 10-15 yıl evveline kadar dayanır. Ekonomik bünye de, tıpkı insan bünyesi gibi, vaktiyle yapılmış olan kötülükleri ya da hataları hiçbir zaman affetmez. Birgün mutlaka bunalıma düşmek suretiyle yapılmış olan kötülük ya da hatalara karşı tepki gösterir.

Bugünkü bunalımın dayandığı yanlış sanayi politikasının baş özelliği montajcılıktır. Bizde uygulandığı şekliyle montajcılık, ithalâtın başka şeklidir. Üretilen malın hemen hemen tamamı parçalar halinde dışardan ithal edilmekte ve yurt içinde bunların sadece montajı yapılmaktadır. Yerli parça oranını arttırmak için gösterilen sözde gayretler hiç ya da pek az başarı sağlamıştır.

Montaj sanayiinin özelliği, görüldüğü gibi, ithalâta dayanmasıdır. Böyle olunca, ham maddesinin büyük kısmı dışardan gelen ve içerde değer yaratıcı pek az muamele gören diğer sanayi dallarını da aynı guruba sokmak gerekir. Bu nitelikteki sanayi dalı, tahmin edileceği üzere, ilâç sanayiidir. Bu sanayi dalı da, esas itibariyle, ambalâjcılık, yani ithal edilen ilâç esas maddesinin şişelenmesi, preslenmesi, kutulanması niteliğindedir.

Böyle olunca bu montaj ve ambalaj sanayi dallarının ekonomik bünyede en cılız organları teşkil ettiği ve ilk karşılaşılacak güçlükte hastalanacakları ve bunalıma girecekleri açıktır. Nitekim böyle olmuştur. 10. Ağustos. 1970'te devalüasyon yapılıp ithal malları fiatları % 66 oranında pahalılaşınca, montaj ve ambalaj sanayicileri -ki çoğunlukla yabancı sermayedar sınıflara mensupturlar sıkıntıya düştüler ve mamullerinin fiatlarını yükselttiler.

İlâç sanayiinin talebi, malın mahiyetinden, yani zaruri bir mal olmasından ötürü, bu fiat yükseltilmesinden henüz fazla müteessir olmadı. Fakat montaj sanayii mamullerine, özellikle motorlu araçlara olan talep, fiatlar yükselince büyük ölçüde düştü. Bu talep düşüşünün diğer bir nedeni, motorlu taşıt araçları ve diğer montaj mamulleri üzerine yeni bazı satış vergileri konulmuş olmasıdır.

İşte bu nedenlerle fiatları yükselmiş olan montaj mamullerinin satışları azalmış ve dolayısiyle fabrikalardan kütle halinde işçi çıkarılmaya başlanmıştır. Görüldüğü gibi bu işçi çıkarmalarının temelinde ekonominin fena idaresi yatmaktadır. Açıktır ki, mem-

Devamı Sayfa 3'te

FAŞİZM - EMPERYALİZM - BURJUVA DİKTATÖRLÜĞÜ - FAŞİZM - KAPİTALİZM

FAŞİZM NEDİR

Sosyalist devrimin tarih gündemine girmesiyle birlikte, kapitalizme, «âsâr-ı atika» müzesinin yolu görünmüştür. Ne var ki, kapitalizmin, sırf tarih mahkûm etti diye, hemen oracıkta teslim bayrağını çekmesi, boynunu bükerek tarih sahnesinden uzaklaşması beklenemez. Bunu düşünmek bile saflıktır.

KAPİTALİZMİ KURTARMANIN İKİ YOLU: SOSYAL-DEMOKRASİ VE FAŞİZM

Tarihin mahkûm ettiği kapitalizmi kurtarabilmek için, esas olarak, iki yöntem geliştirilmiştir. Bunlardan ilki **sosyal-demokrasi**, ikincisi **faşizmdir.** Sosyal-demokrasi, ancak çok zengin ülkelerin izleyebilecekleri bir yoldur; büyük burjuvazinin ziyafet sofrasından arta kalan kemikleri işçilere ve köylülere dağıtarak kapitalist dünya sistemini kurtarmaya çalışır. Sosyal-demokrasiyle faşizm, her ne pahasına olursa olsun, kapitalizmin yaşatılması ortak noktasında birleşmektedirler. Sosyal-demokrasinin «barışçı» görünüşüne karşılık, faşizm, sermaye sınıflarının, yani burjuvazinin, kendisine yönelen tehdit ve tehlikelere karşı **silâhlanmasıdır;** faşizm, burjuvazinin en saldırgan, en ırkçı, en şoven unsurlarının, yani tekelci sermayenin, açık şiddet, baskı ve teröre dayanan silâhlı diktatoryasıdır.

FAŞİZM, BURJUVAZİNİN «NORMAL» YOLLARDAN İKTİDAR EDEMEDİĞİNİN AÇIK İFADESİDİR

Tarihteki bütün devlet şekilleri, bir sınıfın diktatoryasını yansıtır. Köleci toplum temeli üstünde yükselen köleci devlet nasıl köle sahiplerinin diktatoryası, ise, aynı şekilde, burjuva toplum temeli üstünde yükselen burjuva devlet de, hangi kılığa bürünürse bürünsün, burjuvazinin diktatoryasıdır.

Faşizm, toplumların gelişmesinin burjuva dönemine tekabül eden bir yönetim şekli, yani burjuva diktatoryasının bir türüdür. **Faşizm,** burjuva egemenliğinin bir sembolü olarak tarih sahnesine çıkan ve burjuvazinin bütün kesimlerinin «ortak» iktidarını yansıtan parlemanter sistemin yetersizliğinden köklenir. **Faşizm,** esas itibariyle, burjuvazinin bütün kesimlerinin ortak yönetim organı olan parlamentonun ve bu arada bütün burjuva-demokratik hak ve özgürlüklerin, burjuvazinin **yalnızca bir kesiminin** iktidarını yansıtan yürütme organına (yani hükümete) tabî kılınması demektir. **Faşizm,** bir yandan burjuvazinin çeşitli kesimleri arasındaki çelişkileri burjuvazinin tek bir kesimi (tekelci sermaye) lehine çözen, öte yandan genel plandaki sermaye sınıfları sultasını işçi sınıfı hareketinden koruyan, silâhlı bir yönetim şekli, **tekelci burjuvazinin silâhlı siyasal örgütüdür.** Faşizmin İtalya'ya (1922), Almanya'ya

Devamı Sayfa 3'te

FAŞİZM NEDİR

(Baştarafı 2'de)

Özetlersek, **faşizm,** burjuvazinin «normal» güvenlik yöntemleri ve parlemanter-demokratik yollarla «iktidar etme» imkân ve kabiliyetini yitirdiğinin açık ifadesidir.

FAŞİZMİN VURUCU GÜCÜ, RADİKALLEŞMİŞ KÜÇÜK BURJUVAZİ VE BAŞIBOZUK-İŞÇİ YIĞINLARIDIR

Sermaye sınıflarının «normal» yollardan iktidar edemediği, buna karşılık işçi sınıfı hareketinin iktidara yönelecek olgunluğa henüz erişmediği bir ortam, faşizm için en uygun ortamdır. Geçmiş deneylerin ışığında diyebiliriz ki, faşizm ortamı, şu aşamalardan geçerek olgunlaşmaktadır: (1) Kapitalizm ciddî bir ekonomik buhran dönemine girmekte ve buna bağlı olarak işçi sınıfı hareketi radikalleşmektedir; (2) Kapitalist gelişmenin yok ettiği sınıf ve tabakalar, özellikle köy ve şehir küçük burjuvazileri, tek kurtuluş umudu olarak, bakışlarını işçi sınıfı hareketine ve onun zaferine çevirmektedirler; (3) Sermaye sınıfları, bir yandan kendi iç sorunlarını çözmek, öte yandan işçi sınıfı hareketinden gelebilecek tehdidi yok etmek için, bütün güç ve imkânlarını, işçi sınıfına karşı seferber etmektedirler; (4) İşçi sınıfı hareketini sindirme çabaları, bu hareketin henüz iktidara yönelecek bir olgunluğa erişmemiş olması yüzünden, işçi sınıfının saflarında kararsızlığa, bezginliğe, kargaşalığa ve yılgınlığa yol açmaktadır; (5) Buhranın giderek derinleşmesine bağlı olarak daha da radikalleşen küçük burjuva yığınlar, işçi sınıfı hareketinin kendisine bağlanan umutları boşa çıkarması yüzünden, radikalliğin bir ucundan diğer ucuna savrularak en keskin bir «işçi sınıfı düşmanı» kesilmekte, umutlarını bu kez büyük burjuvaziye bağlamaktadır. Faşizm, toplumun içine düşmüş bulunduğu sıkıntıları «yaygınlaşan anarşizm ve komünizm» tehlikesine bağlar; bu tehlikeyi yok edecek, toplumun bütün sorunlarını çözerek ortalığı cennete çevirecek sihirli değneğe sahip olduğunu söyler. «Anarşizm ve komünizmle mücadele etme» paravanasının arkasına saklanarak iktidarı isteyen ve alan faşizm, **alabildiğine radikalleşmiş küçük burjuvaziyi ve başıbozuk-işçi (lumpen proletarya) yığınlarını hem kalkan ve hem de vurucu güç olarak kullanan, açık baskı ve teröre dayanan, burjuva toplumun içindeki bütün proleter-demokratik unsurların kökünü kazımayı hedef tutan bir burjuva diktatoryasıdır.**

FAŞİZMİN BOY HEDEFİ İŞÇİ SINIFI, İDEOLOJİSİ VE İŞÇİ DÜŞMANLIĞI, ŞOVENİZM VE IRKÇILIKTIR

Küçük burjuvazinin ve başıbozuk-işçi yığınlarının omuzlarına basarak iktidara el koyan büyük burjuvazi, ilk iş olarak, burjuva merkezî devlet iktidarının bütün organlarını yürütme organına («kuvvetli» hükümete) bağımlı kılar. Bundan sonra, bakışlarını, asıl hedefine, işçi sınıfı hareketine çevirir. İşçi sınıfının bağımsız ekonomik ve siyasal örgütlerinin kapatılması, işçi sınıfının şekilsiz bir yığın haline getirilmesi, işçi sınıfı saflarındaki en ufak hayat kıpırtılarının anında tesbit ve tedip edilmesi, faşizmin, aynı anda, hem araç ve hem de amaçlarıdır. İşçi sınıfı hareketinin bastırılmasından sonra, burjuvazi, kamu oyunun bütün organ ve kurumlarını, mahkemeleri, okulları, belediyeleri, gazeteleri, radyoları, kooperatifleri vb. kendisine bağımlı kılar. Faşizmin iradesine boyun eğen ve burjuvazinin dümen suyuna giren eski kurumlar olduğu gibi tutulur, aksi takdirde, kapatılarak yerlerine «göstermelik» yenileri kurulur. **Bu süreç içinde, faşizmin ideolojisi, «anarşizm ve komünizm düşmanlığı», aşırı şovenizm ve ırkçılık, akıl-dışıcılık ve bilgi düşmanlığı, fetişleşmiş bir vahşettir.** Sonuç olarak, kapitalizmin ne kadar pisliği, ne kadar cürûfu, ne kadar musîbeti varsa, faşizm, bunların topunun tek bir bütünde cisimleşmesidir.

Anayasa Mahkemesi

(Baştarafı 1'de)

tisi'nin adı geçen kanuna ilişkin olarak öne sürdüğü Anayasa'ya aykırılık gerekçesi doğru bulunmuş ve yüksek mahkemece kanunun iptali yoluna gidilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nce alınan bu karar, önümüzdeki günlerde, önemli siyasal gelişmelere yol açacaktır. Kanımız şudur ki, bu gelişmelerden en önemlisi, «Milletvekili seçimlerini yenileme» kararı olacaktır. Böylece, artırılan milletvekili maaşlarından ancak bir sonraki dönemin parlamentosunun yararlanabileceği yönündeki Anayasa hükmüne şeklen uyulmuş olacak, öte yandan erken seçime gidilerek burjuva iktidarının karşı karşıya bulunduğu açmazdan kurtuluş yolları aranacaktır. Sosyalistler olarak, bütün bu gelişmeleri yakından izlemek ve tutumlarımızı, belirecek somut durumlara göre değerlendirmek, kısacası hazırlıklı olmak zorundayız.

BU GAZETE NİÇİN ÇIKIYOR

(Baştarafı 1'de)

Partinin örgütlü politik bir hareket olarak gelişmesi, işçi sınıfının sosyalist örgütü olma niteliğinin gittikçe arınıp güçlenmesi Partiyi bu noktaya, yani sosyalist örgütlenme, eğitim ve bilinçlendirme görevini daha yüksek bir düzeyde ve yeni bir biçimde ele alma aşamasına getirdi. Öte yandan, ülkemizin politik ortamı ve bu ortamın son gösterdiği belirtiler, Partimizin, sıkı örgütlenmiş, saflarını sıkıştırmış, son derece disiplinli ve bilinçli bir parti olması gereğini ön plâna çıkarmaktadır.

Dışa bağımlı azgelişmiş bir ülkenin kapitalist yoldan kalkınmasının mümkün olmaması, bizim egemen sınıfların ve iktidarlarının ise kapitalist yolda direnmeleri, çeşitli iktisadî, malî, toplumsal meseleler, sıkıntılar doğurmakta, huzursuzluk ve çalkantılara yol açmaktadır. Bunlara temel bir çözüm getiremiyen egemen sınıflar ve iktidar çevreleri şimdi kasten bir anarşik ortam yaratmaktadırlar. Hergün ülkenin çeşitli yerlerinde patlatılan dinamitler, sıkılan ve sıktırılan kurşunlar bu maksatladır. Bir başka soygununun bu denli abartılması, bir James Bond macerası haline getirilmesi bundandır. Kasten yaratılan bu anarşizm görüntüsünün ardından Anayasayı, özgürlükleri rafa kaldıracak bir faşist rejimi getirme çabaları görülmektedir.

Bu ortamda TİP ve partililer her zamandan ziyade dayanışma, disiplinli, uyanık ve kararlı olma zorundadırlar. Tahriklere, tertiplere, oyunlara gelmemek, serinkanlı, akıllı ve cesur davranmak durumundadırlar. Hak ve özgürlüklerimizden bir zerre feda etmeksizin, ayaklarımızı sıkıca bastığımız noktadan kıl payı gerilemeksizin mücadelemizi ileriye doğru sürdüreceğiz. Bu karışık ve çalkantılı ortamda işçi sınıfımız ve onun sosyalist Partisi TİP ne yaptığını ve nereye gittiğini bilen, hedefine sağlam adımlarla ilerliyen biricik devrimci örgüttür. Bu gazete Parti birliğini ve dayanışmasını güçlendirmeye, örgütlenme ve eğitime katkıda bulunduğu ölçüde Türkiye'nin bu genel durumu açısından da dolaylı olarak çok önemli bir görev yapmış olacaktır.

FAŞİZME HAYIR

(Baştarafı 1'de)

ya, parti teşkilatları aracılığıyla cesaretle yürütülmüştür. «Faşizme Hayır», «Faşizme Karşı Birleşelim», «Yeter: Kanlı Ellerinizi Çekin» başlıklarını taşıyan 525 bin bildiri yurdun çeşitli yerlerinde bir hafta boyunca aralıksız olarak dağıtılmıştır. Toplam 10 bin adet üç ayrı afiş partililer tarafından yapıştırılmıştır. Partimizin güçlü bir adımla başlattığı anti-faşist kampanya ilerici ve devrimci güçler tarafından kendi alanlarında da benimsenmiş ve desteklenmiştir. DİSK'e bağlı sendikalarda faşizm üzerine işçilere konferanslar verilmiş çeşitli ilerici kuruluşlar bildiriler yayınlıyarak kampanyaya yandaş olmuşlardır. Üniversite öğretim üyeleri ortak bildirilerle anti-faşist eylemi desteklemişlerdir. Ayrıca Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu aynı kampanyayı yurt dışındaki işçiler arasında cesaretle yürütmüştür. İstanbul il teşkilatı tarafından Kağıthane'de yapılan kapalı salon toplantısında Genel Başkanımız Behice Boran, Genel Sekreter Sait Çiltaş, 15-16 Haziran Genel Direnişinde ve çeşitli yığın eylemlerinde çelikleşmiş işçiler, Aziz Nesin ve Sosyalist Gençlik Örgütü temsilcisi kampanyayı değerlendirmişlerdir.

Faşizme Hayır kampanyasının ilk gününden itibaren burjuvazi bütün hışmıyla partimize ve partililere saldırmıştır. Partimizin Sakarya, Gaziantep, Eskişehir ve Adana il merkezleri ile Silvan ilçe teşkilatı Anayasaya aykırı bir şekilde aranmış ve ele geçirilen afişler, bildiriler alınmıştır. Kampanyanın birinci günü Ankara'da sivil polisler partili gençler üzerine ateş açmışlar ve aynı olay üçüncü gün İstanbul'da tekrarlanmıştır. Çeşitli şehirlerde 200 ün üstünde partili militan nezarete alınmış ve özellikle Eskişehir'deki arkadaşlarımıza iş- Eskişehir'deki arkadaşlarımıza işkence yapılmış, partililerin tek tek evleri aranmıştır. Aydın'da iki, Silvan ve Siverek'te 4, Sakarya ve Doğu Beyazıt'ta birer arkadaşımız tutuklanmıştır. Ayrıca Zonguldak İl Başkanı A. Hamdi Dinler, Necmettin Giritlioğlu'nun vurularak öldürülmesi üzerine yayınlanan eski bir bildiri bahane edilerek, kampanya sırasında hapise atılmıştır. Burjuvazi bir yandan baskı ve yıldırma işini yürütürken, öte yandan da çeşitli tertipler düzenlemeyi ihmal etmemiştir. Parti afişlerindeki siluetlerden «orak-çekiç çıkarmaya çaba harcamıştır. Kampanyayı destekleme yönünde halk arasında geniş ilgi uyanmış, buna karşılık fabrikatörler bildiri dağıtan işçilere karşı polislerle işbirliği yapmışlardır.

Polisin kanunsuz baskı ve engellemeleri karşısında parti yöneticileri, sorumluları uyarmışlar anti-demokratik işlemlerin terk edilmesini ve zorbalıklara son verilmesini istemişlerdir. Ankara'da birinci gün ceryan eden olaylar üzerine Genel Sekreter Sait Çiltaş Emniyet Genel Müdürü'ne silahlı adamlarını yasa dışı eylemlerden çekmesini ihtar etmiş, söz konusu zat ise çekmiyeceğini bildirmiştir. Fakat burjuvazi ilk günden itibaren bu ve benzeri küstahlıklarla kampanyayı durdurmaya çalışmışsa da, partililerin cesaretli ve sabırlı direnişleri sonucu bu zorbalıklar sökmemiştir. Partimizin başlattığı ve sürdüreceği anti-faşist mücadele çeşitli kesimlerde yürütülmektedir. Demokrasinin yaşatılması Anayasa çizgisinin savunulması her geçen gün daha büyük bir önem kazanmaktadır. İşçileri ve emekçileri siyasal mücadelenin dışına çıkarma emelleri gerici çevrelerin kafasında hala yaşamaktadır. Onlar, Bilinçli tahrik ve tertiplerle kanlı çatışmalara sürükledikleri gençlik hareketlerini bahane ederek demokratik hak ve özgürlüklerimizi tepelemek istemektedirler. Aşırı uçları susturmak adı altında sosyalist mücadelemizi boğmayı tasarlamaktadırlar. İşçilerin, emekçilerin ve halkların ilerici demokratik özlem ve isteklerini toprağa gömmeyi amaçlamaktadırlar. Fakat devrimci yığın mücadelesini durdurmaya kimsenin gücü yetmiyecektir, yettiğini tarih yazmamıştır. Biz Türkiye sosyalistleri olarak yerli faşistlerin gerici emellerini boşa çıkarmakla görevliyiz. Partimizin yükselttiği anti-faşist mücadele bayrağı altında omuz omuza direnmeliyiz. Faşizme Hayır kampanyasını toplumun bütün kesimlerine yaymalı ve demokratik güçleri saflarımıza çekmeliyiz. Görevimizi eksiksiz yerine getirmeliyiz ve bunu başaracak güçteyiz. Başarıyla yürütülen kampanya tekrarlarımızın duyarlığını ispatlamıştır.

«Bugün ilericiliğin, devrimciliğin tek kıstası faşizme karşı mücadeleye katılmaktır.

Birleşelim, sermayedar sınıfların ve emperyalizmin tezgâhladığı faşizmi yerle bir edelim.»

Montaj sanayii

(Baştarafı 2'de)

leketimizdeki montaj ve ambalaj sanayiinin büyük bir kısmı batmaya ve kapanmaya mahkûmdur.

Bundan ötürüdür ki, işçi sınfımız bir taraftan sendikaları ve mesleki mücadeleleri ile, bu durumu bahane edip kendisini haksız yere ezmek isteyen patronların karşısına dikilmek, diğer taraftan da partisi TİP ve siyasi mücadelesiyle memleketin idaresinde söz ve karar sahibi olmaya çalışmak zorundadır.

Türk-İş'te Esen Hava

(Baştarafı 2'de)

hangi sınıfın elindeyse, işler o sınıfın hesabına yürütülür. Bizim, işçiler ve diğer emekçiler olarak, bütün sıkıntılarımızın öz sebebi budur. Bu itibarla, sosyal ve ekonomik sorunlarımızı halletmek için, giderek, sefalet ve cehaletten sıyrılmak için kapitalizmin boyunduruğundan kurtulmamız elzem bir şarttır. Bu şartı yerine getirmek, başta işçiler olmak üzere, bütün emekçilerin görevidir.

Bugün bu bozuk düzeni sürdürenler, sırf kendi pis çıkarları için işçileri politikadan uzak tutmak istemektedirler. Bunlara uyarak ayni havayı çalan sendikacılar, ya cahildirler, ya da haindirler. Artık, işçiler olarak, bu meselede niçin aklımızın çelinmek istendiğini kavramalıyız. Bu hem kendimize ve hem de halkımıza karşı boynumuzun borcudur.

Peki, ekonomik mücadele yapılmayacak mıdır. Yapılacaktır. Hem de nasıl!..

Sendikal faaliyetlerle, özellikle sözleşmelerle, sömürü derecesini azaltmağa vargücümüzle çalışacağız. Bunun için devrimci sendikalarda sımsıkı kenetleneceğiz. Ama asıl olarakta politik mücadele vererek iktidara yürüyeceğiz. Bunun için de işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıf ve tabakaların biricik politik örgütü olan Türkiye İşçi Partisinde sımsıkı kenetleneceğiz.

Bütün devrimci sendikacılara ve işçilere candan sevgi ve saygılar olsun.

Şerafettin Atalay

(Baştarafı 1'de)

Türkiye İşçi Partilinin elindedir. Bir de asıl unutulmasın ki Şerafettin'in kanı yerde kalmıyacaktır. Dökülen kanın hesabı mutlaka sorulacaktır. Halkın temsilcilerine karşı girişilen bu tertipler çok uzak olmıyan birgün en küçük ayrıntısına kadar açığa çıkarılacaktır. O zaman halkın öfkesi müthiş olacaktır.

Gazetemiz baskıya verildiği şu sıralarda Genel Sekreter Sait Çiltaş Merkez Yürütme Kurulu üyelerinden bir grupla Amasya'ya gitmiştir. Haber Ankara'da büyük heyecan yaratmıştır. Partili militanlar, üniversite mensupları da grup grup Amasya'ya gitmektedirler.

ÇIKARKEN

(Baştarafı 1'de)

bir ilgi ve yenetekle uğraşacaklardır.

Gazetenin yayımı ile meseleler ve bunlarla ilgili kararlar örgüt bünyesine geniş ve etkin bir biçimde yayılacak, buna karşılık örgütün ve eylemin ihtiyaçları merkeze bölgesel deneyimler biçiminde yansıyacaktır. Bu bir yandan demokratikliği sağlarken ayni zamanda aksamıyan bir işleyişi gerçekleştirecektir. Böyle bir işleyiş içinde meseleleri bilen, doğru eylem biçimini yürüten, partiden ve düşmanlarından sürekli haber alan partililer, her türlü burjuva ideolojik etkisine karşı koyabileceklerdir.

Bütün bunların alabilmesi örgütün yeni dönemin ihtiyaçlarına uygun bir yapıya kavuşturulmasıyla mümkündür. Pati gazetesi bunu sağlamaya yardımcı olabildiği ölçüde başarılı olacaktır.

ÖRGÜT HABERLERİ

(Baştarafı 1'de)

la düzenlenen eğitim çalışmaları, ilk olarak, İstanbul, Kocaeli, İzmir, Manisa, Gaziantep ev Diyarbakır'da başlamıştır. Bu iller işçi sınıfının yoğun, Partinin ise güçlü olduğu illerdir. Bu çalışmalar, zamanla, öteki illere de yayılacaktır.

Gene eğitim çalışması olarak, üst düzeyde partilileri eğitmek amacıyla, Genel Merkez'de bir **«Parti Okulu»** kurulmaktadır. Partimizin ihtiyacı olan militan kadrolar bu çalışmamalar ile ortaya çıkacaktır.

Almanya'daki Türkiyeli işçilerin bir Protesto yürüyüşü

emperyalist devletler kendi işçi sınıflarına karşı baskıyı şiddetlendirdi

Emperyalizmin sömürü ve baskısına karşı mücadele veren halklar emperyalizmin yüzündeki dost maskesini uzun süre önce yırtıp, gerçek zalim suratını açığa çıkarmışlardır. Artık emperyalizmin maskesi kendi sınırları içinde de düşmüştür. Tekelci devlet kapitalizminin egemen olduğu gelişmiş ülkelerde demokrasi rafta olmaktan da ötededir. Emperyalist devlet kendi halkını özellikle işçi sınıfını açıktan açığa bir baskı çemberinde tutmaktadır, işçi hareketlerine karşı çok hassas davranmaktadır.

Ülkelerindeki grevlere karşı Amerikan ve İngiliz hükümetlerinin aldıkları tedbirler de bunu göstermektedir.

Amerika'da liman ve demiryolu işçilerinin grevi üzerine ordu birlikleri derhal harekete geçirilmiş, hükümet Federal Mahkemelerden aldığı kararlarla grevleri durdurtmuştur. Öte yandan, Amerikan Senatosu sendikaların haklarını kısıtlayıcı ve örgütlenmelerini zorlaştırıcı bir çok yeni kanunu alelacele çıkarmıştır.

İngiltere'de de elektrik ve posta işçilerinin grevlerinde aynı durum görülmüştür. Grevler zorla durdurulmuş, halka yardım gerekçesiyle ordu birlikleri harekete geçirilmiş, sendikaların mücadelelerini boğazlamak için; grevden iki ay önce haber vermek, grev oylamasını gizli oyla yapmak, grevleri hükümetin iznine tâbi tutmak gibi kanunlar çıkartılmıştır.

EMPERYALİST ÜLKELERDE İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ

Bütün bunlar göstermektedir ki, gelişmiş kapitalist ülkelerde egemen olan **tekelci kapitalizm** işçi ve geniş emekçi kitlelerinin sömürülmesini azaltmaz, aksine artmasını sağlar. Bu ülkelerde kapitalizmin ve devletin gücü tek bir mekanizma içinde birleşmiştir. Bunun sonucu işçi sınıfı büyük bir sorunla karşı karşıya gelmiştir; ya sömürünün itaatkar bir parçası olmak, ya da emekçi kitlelerin emperyalizme karşı mücadelesini yöneltmek.

Görülen odur ki; işçi sınıfının bütün dünyada emperyalizme karşı verdiği mücadele gittikçe gelişmekte ve güçlenmektedir. Çünkü «emeğin kurtuluşu bölgesel ve milli değil, bütün ülkeleri kapsayan bir sosyal problemdir.»

Uluslararası bir güç olan sermaye baskısını yok etmek için uluslararası işçi dayanışması ve işçilerin uluslararası kardeşliği gerçekleşmiştir ve emperyalizmin esas mezar kazıcısı da budur.

4. BÜYÜK KONGRE VE GETİRDİKLERİ

SAİT ÇILTAŞ
Genel
Sekreter

Kongre bütün yılgınların, yorgun unsurların, hainlerin emellerini ve engellemesini kırmış, Partimizin devrimci gücünü, sosyalist niteliğini açıkça ispat etmiştir.

Kendi içinde bu arınma çalışmalarını yürütecek parti yığın eylemleri planında işçi sınıfının öncülüğünde işçi-yoksul köylü-yarı proleter ittifakını gerçekleştirecektir.

Dördüncü Büyük Kongre sosyalist mücadelemiz ve Türkiye İşçi Partisi tarihinde önemli bir dönüm noktasıdır. Bu kongre ile yıllardır verilen işçi sınıfı mücadelesi sapmalardan arınarak bilimsel sosyalist ilkeler etrafında yepyeni bir niteliğe kavuşma şansını elde etmiştir.

Kongrenin değerlendirilmesine geçmeden önce, biraz gerilere giderek mücadelemizin önüne dikilmiş engelleri ve sapmaları hatırlamakta yarar vardır. Büyük kongrenin önemi ve niteliği ancak bu takdirde daha iyi anlaşılmış olacaktır.

Türkiye'de sosyalist mücadelenin tarihi bir hayli gerilere uzanır. Ne var ki, bu mücadele, uzun yıllar, zulüm, işkence ve zindanlarla dolu faşist baskılarla bastırılmıştır. Bundan dolayı, Türkiye'de sosyalist hareket, tarihsel gelişmenin bir ürünü olan 1961 anayasasıyla sağlanan nisbî demokratik ortam içinde, açık bir şekilde örgütlenmek olanağına kavuşmuştur. Türkiye İşçi Partisinin kuruluşu ve gelişmesi bu imkânın gerçekleşmesi olmuştur.

Kuşku yok ki bu oluşum, hakim sınıfların ve burjuvazinin isteği dışında kapitalist gelişmenin zorunlu sonucu olarak gelişen işçi sınıfının ekonomik, ideolojik ve politik mücadelesinin doğal ürünüdür. Türkiye'deki hakim sınıflar ve dünya emperyalist sistemi bu oluşumu ta başında hazmedememiş, Türkiye İşçi Partisi ve Türkiye İşçi Partililerin sömürüye ve emperyalizme karşı yükselttikleri bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm bayrağı karşısında sinir krizleri geçirmişler, cehalet örnekleri vermişler, giderek adi tertiplere girişip, saldırılarını kanlı bir biçimde arttırmışlardır. Bu durumu tek tek sosyalistler, ilerici yurtsever aydınlar ve hele Türkiye İşçi Partililer kendi hayatlarına girmiş olaylarla çok iyi bilmektedirler. Ne var ki, burjuvazinin ve ajanlarının Partimize cepheden yönelttiği saldırılar, saflarımızda yılgınlık yaratmamış, tersine daha çok güçlenmemize, saflarımızın kenetlenmesine ve yiğit işçi sınıfı devrimcilerinin yetişmesi sonucuna zorunlu olarak varmıştır.

Bu türlü saldırılardan sonuç alamıyan burjuvazi, işçi sınıfı hareketini ve onun politik örgütü Türkiye İşçi Partisini etkisiz hale getirmek, itibarını düşürmek ve provakasyon plâtformuna iterek tasfiye etmek amacı ile dış saldırılarla yürüttüğü mücadelenin yanı sıra Parti'de ve Türkiye sol hareketinde beliren fikir ve strateji ayrılıklarından ve mücadelesinden kendi hesabına yararlanmak ve Parti'nin içinden bölünmesini sağlamak istemiştir. Burjuvazinin parti saflarında sosyal demokrat sapma ve küçük burjuva devrimciliği (DD) biçiminde besleyip desteklediği, işçi sınıfı devrimciliği yerine ön plâna çıkarmak istediği hareketler böyle bir nedene dayanmaktadır. Şimdi kısaca bunları görelim.

1 — Sosyal demokrat sapma, saflarımızda eylemsizlik, halk dalkavukluğu, pasifizm, popülizm gibi görünümleri ile proletaryanın en dinamik ve öncü unsurlarını içinde toplıyan militan parti anlayışına karşı çıkmış, bir kitle partisi özlemiyle kendisini göstermiştir. Fukaralık edebiyatı ile emperyalizmin sultasına girmiş kapitalist, faşist çemberi kırmanın mümkün olacağını sanan, hayalci ve geçersiz bir yolu önermiştir.

Sosyalist mücadelemiz sınıf mücadelesi yerine horlanma edebiyatı ile yürütülecek «mücadele» düzeyine indirgenmek istenmiştir. Bu sapma, teorik çalışma alanına sosyalizmin klâsiklerine karşı düşmanlık şeklinde yansımış, teoriyi inkâr ederek bunun bir aydın gevezeliği olduğunu iddia etmiştir.

1968'de arka arkaya yapılan iki kongre ve sonrası bu sapmanın mahkûm edilmesi yolunda önemli sonuçlar elde etmiş, parti saflarında onu esas itibariyle mahkûm etmiştir. 4. Büyük Kongremizde ise bu sapmaya, hayat boyu parti saflarında örgütlü olarak tutunamama yolunda öldürücü darbe indirilmiştir.

2 — Küçük burjuva kaynaklı, Türkiye'de proletaryayı temel devrimci güç olarak kabul etmeyen, asker-sivil-aydın öncülüğünü öneren, terörist ve anarşist eylemleri bağrında taşıyan MDD sapması, sosyal demokrat sapma ile birlikte saflarımızda belirmiştir.

Millî Demokratik Devrim akımı, kavram karışıklığından, fiilî zorbalıklara kadar uzayan bir plâtformda her türlü yıkıcı yöntemleri kullanmış, Partili-Partisiz bütün sosyalist arkadaşlar arasında şaşkınlık, umutsuzluk ve bozgun havası yaratarak sosyalist mücadelemizin önüne dikilmiştir. Yürüttükleri her «eylem», yazdıkları her satır burjuvazinin hesabına —kraldan çok kralcı— bir üslüpla işçi sınıfının inkâra ve onun politik örgütü olan Türkiye İşçi Partisini tahribe, itibarsız ve etkisiz hale getirmeye yönelmiştir. Ajan-provakatörleri il ve ilçe örgütlerimize gitmişler, Partimize karşı umutsuzluk yaratarak burjuvazinin ekmeğine yağ sürmüşlerdir.

Ancak, burjuvazinin cephe taarruzlarını ve sosyal demokrat sapmayı mahkûm etmiş partililer, anarşist ve terörist küçük burjuva devrimcilerine karşı proletaryanın sosyalist bayrağını dikmede, yaratılan umutsuzluk sislerini dağıtmada gerekeni, daha büyük kongre öncesinde başarıyla yerine getirmişlerdir.

İşte 4. Büyük Kongremiz böyle bir dönemin sonucunda, sapmaları mahkûm etmek, partinin önünde açılacak yeni döneme esas olacak kararları almak göreviyle toplanıyordu. Dördüncü büyük kongrenin niteliğini, yukarıda belirtilen durumdan ayrı düşünmek ve değerlendirmek olanağı yoktur.

Böylece 4. Büyük Kongremizi değerlendirecek olursak, ilk başta çarpıcı bir şekilde göze batan, kongremizin özelliğini belirleyen husus, —kongre kararlarına ve yapılan konuşma ve önerilere geçmeden önce diyebiliriz ki— kongrenin savunmasının, burjuvazinin örgütleyip üzerimize yolladığı sardırganlara ve maskeli sosyalizm düşmanlarına karşı büyük sanayi proletaryasınca yapılmış olmasıdır. Bu görev diğer kesimlerden gelen sosyalistlerle birlikte titizlikle yerine getirilmiş, kongre öncesinde tehditler savuran MDD'ci saldırganlar kongre salonuna bile yaklaşamamıştır.

Kongrenin diğer belirgin özelliği ise, uluslararası işçi sınıfının ve dünya sosyalist sisteminin dünyada temel devrimci güç olduğunun vurgulanmasıdır.

Kongre dünyada temel devrimci gücün işçi sınıfı ve dünya sosyalist sistemi, esas çelişmenin ise sosyalizm-emperyalizm çelişmesi olduğunu kesin bir dille ortaya koyup küçük burjuva devrimcilerini lâfazanlıkları ile birlikte mahkûm etmiştir.

Bu özellikleri başından sonuna kadar taşımış kongremiz, burjuvazinin ve diğer maskeli sosyalizm düşmanlarının bütün çabalarını boşa çıkarmış kendisinden beklenen tarihî görevleri kusursuz gerçekleştirmiştir. Önümüzdeki mücadeleye ışık tutacak doğru devrimci çözümler getirilmiştir. Alınan kongre kararları bunların başlıcalarıdır.

Kendi içinde bu arınma çalışmalarını yürütecek parti yığın eylemleri planında işçi sınıfının öncülüğünde işçi-yoksul köylü-yarı proleter ittifakını gerçekleştirecektir.

Kongre bütün yılgınların, yorgun unsurların, hainlerin emellerini ve engellemesini kırmış, Partimizin devrimci gücünü, sosyalist niteliğini açıkça ispat etmiştir.

Kongre, Partinin işçi sınıfı partisi olduğunu karara bağlamış ve işçi sınıfı i;in de örgütlenme ve Parti içinde yapılacak eğitime bilimsel sosyalist açıdan ışık tutacak sosyalistlere güven vermiştir.

Örgütlenmede sanayi proletaryasının yoğun olduğu yerlere ağırlık verme ve her parti üyesinin bir çalışma ekibinde görev alması işçi sınıfı partisinin oluşumu için alınmış temel kararlardan en önemlisidir.

Kongre, milliyetler meselesine, bilimsel bir tutumla sahip çıkarak yıllardır faşizmi uygulamış olan burjuvazinin şoven-milliyetçi sislerini dağıtmada kararlı olduğunu göstermiştir.

Kongre, **milli demokratik devrimciliğin** esas itibariyle proletaryanın sosyalist mücadelesinin önüne dikilmiş **anti-sosyalist** bir hareket olduğunu saptamış, **kesin olarak parti saflarımızdan temizlenmesi için karar almıştır.**

Kongre, **sosyalist mücadelenin boş zaman sosyalistliği ile yürütülemiyeceğini doğru olarak saptamış,** hareketin acil ihtiyacı olan profesyonel devrimciler meselelesini, gerçekleştirilmek üzere karara bağlanmıştır.

Kongre, sosyalist mücadelemizin birçok ihtiyaçlarına cevap getiren kararların yanısıra, **önümüzdeki devrimci adımın sosyalist devrim olduğuna dair kesin ve temel kararını almıştır.**

4. Büyük Kongrenin getirdiklerinin nin bir kısmına ve niteliğine özet olarak dokunduk. **Bundan sonraki asıl sorun, küçük burjuva tezcanlılığına kapılmadan, sosyalizmin uzun nefes gerektirdiğini bilerek, en küçük bir tereddüt ve ihmal göstermeden bu ilkeleri adım adım gerçekleştirmek ve sınıf mücadelesinin düzeyini yükseltmektir. Bu sabırlı ve çetin yolda yalnız sosyalistlerin yürüyebileceğini, yılgın, pasifist ve terörist eğilimlerin ve kişilerin hareketin bir dönemecinde yol kenarına savrulacaklarını bir an bile aklımızdan çıkarmıyalım.**

İşçi sınıfının ve ona bağlı olarak sermayenin ezdiği diğer sınıf ve tabakaların kurtuluşunun başlıca aracı Parti olduğuna göre, bütün varlığımızla Partimizi güçlendirmek için elele vermeliyiz. Bilinç düzeyi hergün yükselen işçi sınıfı devrimcileri ile tahkim edilmiş **demokratik merkeziyetçi bir partiye** sahipsek, devrime varacak yolda aşamayacağımız engel yoktur.

PARTİ GAZETESİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN YAYIN ORGANIDIR. 15 Günde bir yayınlanır. Fiatı 50 Kuruştur.
Sahibi: Şaban *ERİK* Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: İzzet *ARARAT* İdare Yeri: Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi Mithatpaşa Cad. 63/1 Yenişehir — Ankara
TELEFON: 17 07 59 YILLIK ABONE ÜCRETİ: *YURTİÇİ:* 12,50 TL, *YURT DIŞI:* 18. TL.DIR. — Dizgi ve baskı Baylan Basım ve Ciltevi TEL: 12 52 95 ANKARA